



**LITTERATUR**  
+ MISJONEN

# Sporos

*Såkornet er Guds ord*

Et magasin fra Litteraturmisjonen – nr. 02/2017

**S. 3 - 7** – På eventyr med Gud // **S. 10** – India, et land i endring // **S. 14** Bønneemner

## Vi må kjøpe den laglige tid!

*Guds ord på 19 nye språk i India. Trykket på Litteraturmisjonens trykkeri på Sri Lanka! Vi får være med på å skrive historie!*

*Men mange folkegrupper venter fortsatt på å kunne lese Bibelen på sitt eget språk. Bibeloversettelsesarbeid er en omfattende prosess som inneholder alt fra å lage et skriftspråk ut fra lydbildet til det talte språket, lage ordliste, gi lese og skrive-opplæring til folket, til selve oversettelsen.*

*I dette nummeret av Sporos kan du lese om en familie som har viet livet sitt til dette. I 1995 reiste Kobus og Janet van Aswegen med to små barn inn i bushen og begynte å oversette Bibelen til Maale, et språk i Etiopia. I 2016 var arbeidet slutført. I mellomtiden har de også satt i gang et uttall av oversettelser både i Etiopia og Asia. For tiden er de stasjonert ved trykkeriet på Sri Lanka, og en viktig samarbeidspartner for Litteraturmisjonen.*

*Forholdene for kristne i India ser ut til å bli stadig tøffere. Det er usikkert hvor lenge landet vil være åpent. Vi kjenner derfor på at det haster å trykke Guds ord på så mange indiske språk som mulig, mens vi har muligheten til det. Vil du bli med?*

**Linda Askeland**

Redaktør

# LITTERATUR + MISJONEN

## Guds ord til verdens ender

Postboks 3050 3501 Hønefoss

Tlf: 915 43 285

Gavekonto 3991.04.29047

Litteraturmisjonen arbeider aktivt for å spre evangeliet gjennom kristen litteratur, først og fremst bibler og bibeldeler, til steder der det ellers er vanskelig tilgjengelig.

Litteraturmisjonen eier bibeltrykkeriet New Life Literature på Sri Lanka. Vi er en tverrkirkelig organisasjon og medlem av NORME (Norsk råd for Misjon og Evangelisering).

**Styret:** Jan Erik Lehre (styreleder), Reidar Skaiaa (nestleder), Tore Svendsen (økonomi), Gunnar Andås, Gunnar Thorstensen, Harald Thomas Endresen, Henning Myckland, Linda Askeland, Roar Haldorsen Strat (vara) Arnstein Midsund (vara) og Arvid Stenbråten (vara).

**Utenlandske arbeidere:** Svend Svendsen, Daniel Kort, Kobus van Aswegen

**Administrasjonssekretær:** Arnfinn Holten

**Redaksjonskomité:** Gunnar Andås og Linda Askeland (red)

**Designer/grafisk formgiver:** Øystein Dahl

**Trykk:** New Life Literature, Sri Lanka

## En liten familie, et kall: – Bibelen på flere språk

*I 1995 reiste Familien van Aswegen ut i det ukjente, overgitt til kallet om å gi Guds ord til dem som ikke har. I juli 2016 ble hele Bibelen på Maale-språket ferdig. Både kirkeledere, myndigheter og medier var tilstede da Bibelen ble lansert. Maale-folket var nå den første av mange folkegrupper i regionen som kunne lese Guds ord på sitt eget morsmål.*

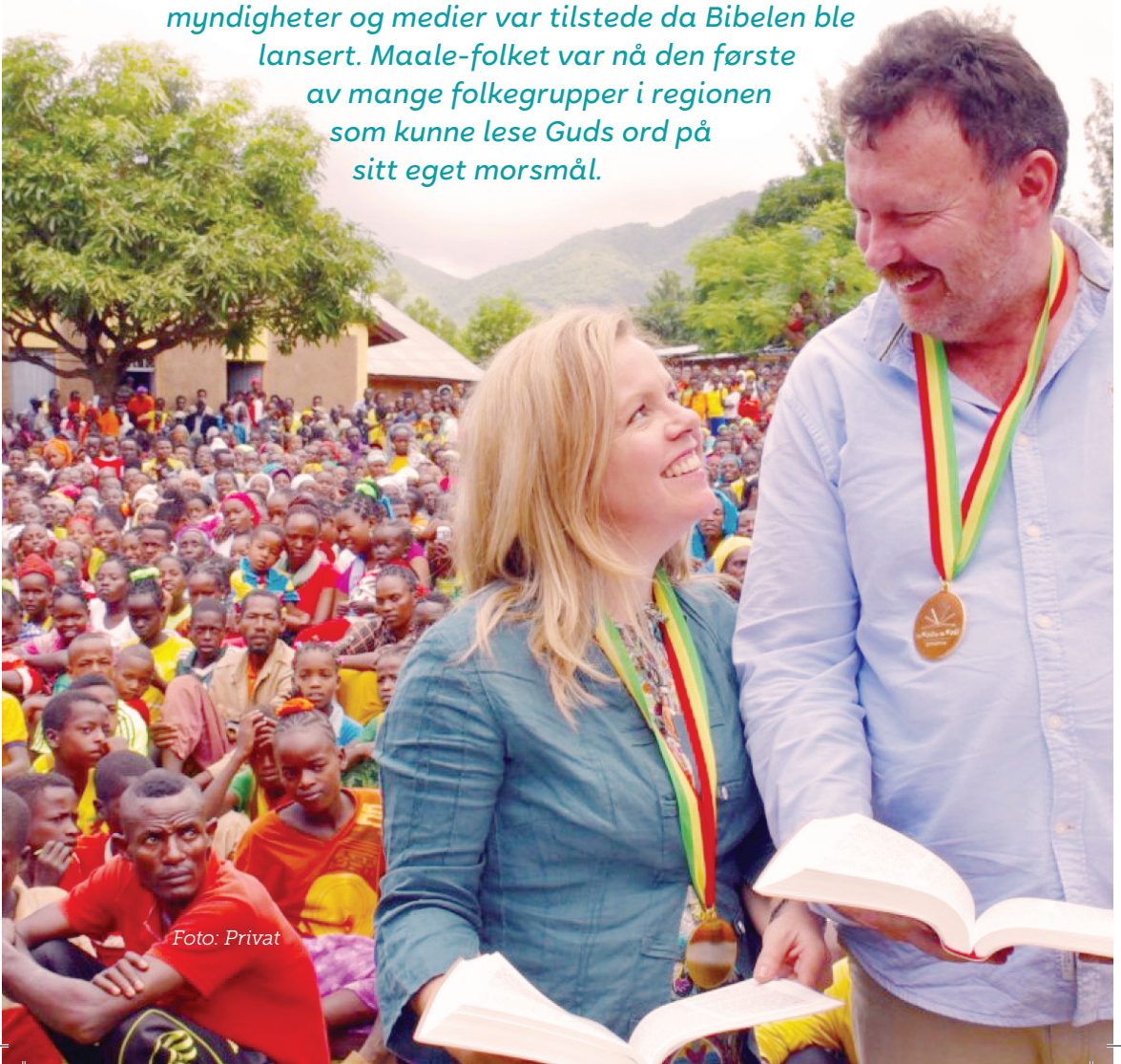


Foto: Privat



**Bildecollage:** 1 Janet og Kobus med sine to sønner dro til Etiopia i 1995. 2 Hjemmeundervisning på kjøkkenet. 3 Arbeid med oversettelsen av Markusevangeliet. 4 Lese- og skriveopplæring

En vanlig søndagsmorgen i 1995, for de fleste, men ikke for familien van Aswegen fra Johannesburg. Janet og Kobus med sine to sønner, en på 4 år og 18 måneder, hadde akkurat ankommet Addis Abeba. Dette var ikke en vanlig ferietur, men et livslangt prosjekt – som innebar å leve i et ukjent land, langt borte fra familie og venner. Det tok en stund før Janet greide å ta innover seg den realiteten at hun hadde tatt med sine små barn til et land med så mye nød. De reiste hjemmefra med minimalt med støtte, og bare noen hundre dollar som skulle ta dem gjennom den første tiden. Og med et kall fra Gud.

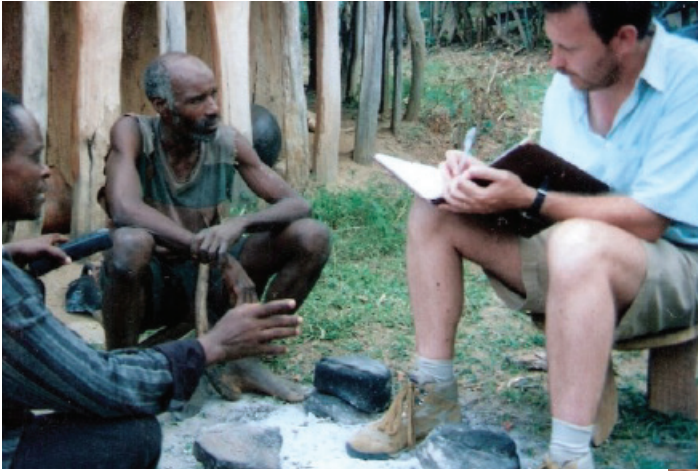
Flyet landet i Addis Abeba, de kjente ingen der og visste ikke hvor de skulle sove denne første natten. De visste bare at de var på rett vei.

#### **Bønnesvar etter 17 år**

Kobus hadde vært på rekognoseringsstur året før og oppdaget at der var store

behov. I Etiopia med sine mer enn 88 ulike språk var det mange som ikke engang hadde skriftspråk. Etter å ha bedt over det, kjente Kobus seg ledet til en spesiell folkegruppe. Maale-folket. Etter et møte med kirkeledere i området var han overbevist. De hadde bedt i 17 år om at Gud skulle sende noen som kunne komme og oversette Guds ord for dem. Gud hadde tidligere talt til ham: «Uten tro er det umulig å behage Gud» Heb 11:6. Han visste at tro var nødvendig for å bryte opp med hele sin familie og flytte til et krigsherjet land. Time Magazine kåret på den tiden Etiopia til det fattigste landet i verden.

MAF (Mission Aviation Fellowship) fløy til Maaleland med hele den lille familien og deres flyttelass. Fordi denne folkegruppen ble klassifisert som unådde, fikk de fly gratis. De ble satt av i Jinka, som var eneste stedet i regionen med landingsstripe – av gress.



Så var tiden kommet til å bygge seg et hjem i Maale. Fra grunnen av. De bygget et enkelt hus på en tomt myndighetene gav dem i landsbyen Koibe. Murstein lagde de av leire fra elven, huset ble reist på tre måneder. Det var enkelt, med sementgulv, uten innlagt vann og strøm. Men det var hjemme. De slaktet kyllinger eller geiter utenfor når de hadde behov for kjøtt. Guttene hjalp til med husarbeidet før hjemmeundervisningen på morgenen og før middagen. De vasket klærne ved å legge dem i bløt og trakke på dem. Livet var enkelt, men fokusert og effektivt.

### **8 timer til nærmeste hovedvei**

De befant seg utenfor allfarvei, to intense dagsreiser fra byen med bil. De skilte seg ut fra de innfødte, de fleste hadde aldri sett en hvit mann før, så det var konstant mennesker med ansiktet klemt mot vinduene deres og kikket inn på dem.

De var uten bil, og dersom noe skulle

hende med dem måtte de gå i åtte timer for å komme til nærmeste hovedvei, der de kunne haike seg til Jinka Town. Janet lærte derfor fort å ta vare på familiens medisinske behov.

Hun underviste guttene hjemme. Det var et høydepunkt å forberede timene, og lære guttene om livet, hjelpe dem å utvikle interesse for verden omkring og hensikten Gud hadde med deres liv. De ble dyktige i å sette sammen og presentere stoff på en utmerket måte. Å lære sine sønner gode kommunikasjonsferdigheter, kjærlighet til å lære og å utvikle en gudfryktig karakter, i rammen av en god og trygg atmosfære, det var Janets hovedmålsetting.

Utfordringene var mange, men midt i det hele kjente famlien Guds ledelse og nærvær. Det var så reelt at de omtrent kunne strekke armene ut og kjenne på det. Læringskurven var bratt når det gjaldt å lære å stole på Gud.



Mens Kobus jobbet med et team på Markusevangeliet, jobbet Janet med å utvikle materiell for å lære Maale-folket å lese og skrive på deres eget språk. De brukte det amhariske alfabetet, som er statsspråket i Etiopia, og tilpasset det til lydbildet til Maale-språket. Så ble språklærere opptrent og mange lese og skrivesentre startet i Maaleland.

Et lese- og skrive-senter bestod vanligvis av en åpen hytte med gresstak, i bushen. Barn og voksne lærte å lese på sitt eget morsmål for første gang. Første boken oversatt til dette språket var Markusevangeliet. Så snart det var publisert, begynte kirkene og de troende å bruke det. De hadde ventet så lenge for å få Guds ord på sitt eget morsmål, dette var den mest verdifulle skatten de kunne tenke seg.

### **Oversettelsesarbeidet ekspanderer**

Etter et par års tid i Maale begynte Herren å tale til Kobus og Janet om andre stammer og språk i Etiopia. De startet et treningsprogram der menigheter fra stammer med ulike språk, sendte representanter som ble trent opp til å være med på å oversette Guds ord til sitt eget morsmål. Dette krevde at de måtte dra

til Addis Abeba et par måneder i året. Flere andre oversettelsesprosjekt ble satt i gang. Teamet fra Maale ble også med på kursene, slik at de kunne fortsette oversettelsesarbeidet uten at Kobus var tilstede. Samarbeidet med de lokale kirkene sikret de beste kandidatene til oversettelsesarbeidet, og at folket selv hadde eierskap til prosjektene. Etter å ha sjekket oversettelsene i teamet, og testet det ut på Maale-folket, ville konsulenter sjekke det opp mot originalspråket. Så fort en del var klar, som Markus, Lukas eller 1. Mosebok, ble de sendt til trykking, for å få Guds ord ut til folket så fort som mulig. Korrekturfeil og gal terminologi ble så luket ut, slik at når hele NT eller Bibelen ble publisert, så var den grundig gjennomarbeidet.

Etterhvert ledet Herren dem til å flytte til en by mellom Addis Abeba og Maaleland. De trengte å bo mer sentralt for å kunne være effektive og følge opp alle prosjektene de etter hvert hadde satt i gang.

NT på Maale ble publisert i 2008, sammen med Guji-NT. I 2012 kom tre andre NT. Og de fleste av de andre 12 prosjektene som de startet der har nå ferdige NT på sitt språk.

I juli 2016 ble Bibelen på Maale ferdig. 15 000 bibler på Maale ble fraktet ut i to lastebiler. Det ble århundrets fest i Maaleland, og historie ble skrevet.

Da den yngste av nå fire sønner var 18 måneder gammel og de andre var 6, 13 og 17 år, reiste de til Sørøst-Asia. Det skulle bli deres nye eventyr, og planen var å reprodusere oversettelsesarbeidet de hadde gjort i Etiopia. Pionere dette inn i en ny region. Igjen begynte det med å bygge relasjoner med lokale og nasjonale organisasjoner, utruste, trene og etablere team på en rekke språk i hele regionen.

Historien er ikke over, den pågår til dags dato. De har berøring med over 70 ulike oversettelser i Etiopia og Sørøst-Asia. For tiden er Kobus stasjonert på Sri Lanka, de har kontor på trykkeriet, og samarbeider nå tett med New Life Litterature og Litteraturmisjonen.

*En mann fra Sakachep får for første gang lese Bibelen på sitt eget morsmål.*



## Bibelen klar til trykking på fem minoritets-språk i Etiopia

I 2008 var nytestamentet ferdig, og sommaren 2016 var heile Bibelen ferdig trykt på Maale-språket. I løpet av 2018 og 2019 reknar ein med at språka Guji, Ari, Gamo, Gedeo, Gofa og Dawro skal vere klar til trykking.

I fyrste omgang tenkjer ein å trykkje 100 000 biblar på Guji språket.

På dei andre fem språka snakkar ein om 10- 25 000 biblar på kvart språk.

Som ein start er det planlagt 200 000

biblar totalt. Det reelle behovet for biblar bare på Guji-språket er nærmare ein million.

Dette er landområde der norsk misjon har vore aktive, og vi veit at mange norske misjonsvener har eit varmt hjarte for desse folkegruppene. Vi håper difor at mange også vil ha glede av å vere med å gi dei Bibelen, Guds ord.

*Di støtte kan sendast til  
Litteraturmisjonen,  
konto nr. 3991.04.29047*



Guds ord til Sakachep-folket:

## Ei stor hending for ein liten minoritet i India

*27. oktober var det stor fest hos sakachep-folket. 1500 møtte fram for å feire at dei endeleg kunne lese Guds ord på sitt eige morsmål.*

GUNNAR ANDÅS

Evangelisk Orientmisjon og Litteraturmisjonen har i år samarbeidd om å samle inn pengar til trykking av nytestamente og biblar for minoritetsspråk i India. Vi fekk frå ulike kjelder ei liste på 19 språk som vi har lova å støtte. Eit av desse språka var Sakachep, snakka av ein liten minoritet i Nord-Aust India med same namn.

Sakachep-folket har stort sett levd langt ute på landsbygda i ei naturalhushaldning. Dei som etter kvart lærde å lese og skrive, måtte lære dette på eit anna språk, for Sakachep var berre eit muntleg språk. Det hadde ikkje eige skriftspråk, så ingen ting har tidlegare vore skrive på dette språket.

Den indiske organisasjon *Nectar*, kontakta

for nesten ti år sidan Kobus Van Aswegen i organisasjonen *The Word for the World*, og spurde om dei kunne hjelpe med fagleg kompetanse så dei kunne oversette Bibelen til Sakachep og andre tilsvarende språk.

Sidan det ikkje fanst skriftspråk, måtte dei sjølvsgagt fyrst avgjere kva teikn som skulle brukast for å symbolisere dei ulike lydane i språket. Når det var gjort, vart det laga ei ordliste av dei orda som ein kjende.

Parallelt med dette dreiv ein opplæring av dei som skulle stå for sjøve oversettingsarbeidet. Det var folk som hadde Sakachep som morsmål, men som også hadde lært seg andre språk, t.d. hindi eller engelsk.

Etter kvart kunne sjøve oversettingsarbeidet ta til, og etter som ein fekk noko å lese på, kunne ein parallelt også starte med lese- og skriveopplæring på dette språket.

Når alt er ferdig oversett, kontrollert og korrekturlest mange gongar, så vert heile





teksten oversett tilbake til engelsk, slik at bibelkyndige folk som kan gresk, men som nødvendigvis ikkje kan dette minoritetsspråket, kan sjekke oversettinga opp mot grunnteksten.

Så kan endeleg teksten settast og sendast til trykkeriet. Her er det vi kjem inn, gjennom misjonstrykkeriet *New Life Literature* på Sri Lanka. Vi fekk ikkje berre trykke og binde desse nytestamenta, men gjennom det fellesprosjektet som Evangelisk Orientalismisjon og Litteraturmisjonen har, fekk vi også lov å betale for trykkinga. Vi kom inn i prosjektet heilt på slutten, og vi hadde nesten ei kjensle av å få kome inn i siste runda av ein maraton, og likevel få vere med på innspurten.

### Stor fest

Vi fekk vere med og gle oss saman med alle dei som i årevis har venta på å kunne få høyre om Guds store velgjerningar på sitt eige språk. Og med alle dei som har stått i arbeidet.

27. oktober var det laga til ei stor feststund i ein Sakachep-landsby i samband med at nytestamenta hadde kome frå trykkeriet og skulle delast ut. Nærmare 1500 menneske hadde møtt fram frå fjernt og nær til denne festen.

Kobus Van Aswegen, asiatisk leiar for *The Word for The World* sa fylgjande under seremonien:

Det er 1678 språk i verda som framleis manglar Guds ord oversett. Frå i dag av står ikkje lenger Sakachep på denne lista.

Hendinga vart markert med avduking av ein minnestein som fortalde at 27. oktober 2017 fekk Sakachep-folket Guds ord overlevert på sitt eige morsmål.

Vi gler oss storleg saman med dette folket som no har fått tilgang til Guds livgivande og livsforvandlande ord. Det er ikkje noko som er meir meiningsfylt for oss enn å kunne være med å gje Guds ord til dei som aldri har hatt det tilgjengeleg før.




## India, et land i endring

*Endringer i India skjer raskt, vi vet ikke hvor lenge landet vil være åpent. Kristne motarbeides systematisk. Vi må handle raskt.*

Forholdene for de kristne i India er i endring. I løpet av første halvdel av 2017 er det i følge World Watch List rapportert om like mange angrep på kristne og kirker som i hele 2016. I de senere år har hundrevis av teltmakere som arbeidet i India fått problem med oppholdstillatelsen sin, og kristne hjelpeorganisasjoner er kastet ut. Det hindunasjonalistiske BJP-partiet som har regjeringsmakten nå, har som mål å utrydde kristendommen fra India innen år 2020. Aggressive rekonverteringskampanjer er satt i gang for å lokke og

tvinge kristne tilbake til hinduismen. Den religiøse nasjonalismen har som filosofi: ett land, en kultur, en religion. Dette går sterkt utover alle minoriteter i landet, ikke minst de kristne.

India er verdens nest mest folkerike land (etter Kina), med ca 1,3 milliarder innbyggere. Mange tror at kristendommen kom dit med kolonialiseringen av India i forrige århundre. Det stemmer ikke. Allerede i det første århundre kom apostelen Thomas til Kerala. De siste årene har utbredelsen av kristendommen økt kraftig. Fra 2,3 % i 2000 til 5,8 % i 2017. Vi hører rapporter om under og mirakler, om mennesker som opplever helbredelser og utfrielser i Jesu navn, noe som naturlig nok fører til at mange kommer til tro på ham. Det de selv har sett og opplevd åpner vei for evangeliet.

Kastesystemet er en forbannelse, det holder mange mennesker bundet og hindrer dem i å bruke sine muligheter. De som tilhører lavkasten og de kasteløse, har for eksempel ikke muligheter til å ta utdanning, de er fordømt til å være samfunnets "bunnslam". Mange steder er de mindre verdt enn rotter og andre dyr. Når de så får høre de gode nyhetene om at de er elsket av Gud, friheten som finnes i Jesus Kristus, så er det ikke rart at dette er attraktivt. I områder der mange kasteløse kommer til tro, kan dette utfordre samfunnssystemene, og også på den måten føre til forfølgelse.

### En viktig tid for India

Så er ikke dette noe nytt. Dette er en del av åndskampen mellom mørkets rike og lysets rike. Når evangeliet går fram, mobiliserer fienden.

Heldigvis har Gud reist opp millioner av

sterke indiske kristne til å bære fakkelen for Guds rike videre. Nå er det en viktig tid for India. De trenger Guds ord mer enn noen gang før. Vi ser at interessen for evangeliet er voksende ikke bare mellom millioner av stammefolk, men også blandt nominelle hinduer. Områder som tidligere ble kalt «misjonærenes kirkegård», opplever nå at nye mennesker blir døpt i tusenvis. Dette er en strategisk tid, og fremtiden for India vil vere avhengig av i hvilken grad Guds livgivende ord har fått forvandlet hjerter og sinn.

Vi vet ikke hvor lenge India vil være åpent, allerede siste året har der vært store restriksjoner på trosfriheten på mange områder. Vi må handle raskt. Der finnes indere som aldri har hatt muligheten til å lese Guds ord på sitt eget språk. Det vil vi hjelpe dem til. Vi har en opplevelse av at det haster. **Vil du bli med?**

## Vil du være med på å gi dem Bibelen?

India med sine 1.340 000 000 mennesker har over 450 språk. Mange av disse mangler ikke bare bibler, men de mangler skriftsspråk. De som skal oversette Bibelen til noen av disse språkene, har derfor et langt lerret å bleke. Først må de lage et eget skriftspråk for de mange lydene som finnes i språket, så må det lages en ordliste og en grammatikk. Så kan de sette i gang med selve oversettingen. Når den er klar, må de lære folket å lese. Da først kan de sette seg ned og oppleve den oppmuntring, rettledning, trøst og styrke som Bibelen gir.

Team med mange mennesker er involvert i en slik prosess. Vi får komme inn i siste runde og sørge for at der er penger til å få Bibelen trykt.

I 2017 har vi, i samarbeid med Orientmisjonen, finansiert trykkingen av 19 slike oversettelser. Noen av dem er litt forsinket, og vil bli trykt i begynnelsen av 2018. Men midlene er der. Dette er et stort takkeemne!

For neste år har vi enda flere språk som er planlagt ferdigstilt til trykking. Behovet er stort, og markene er hvite til høst.

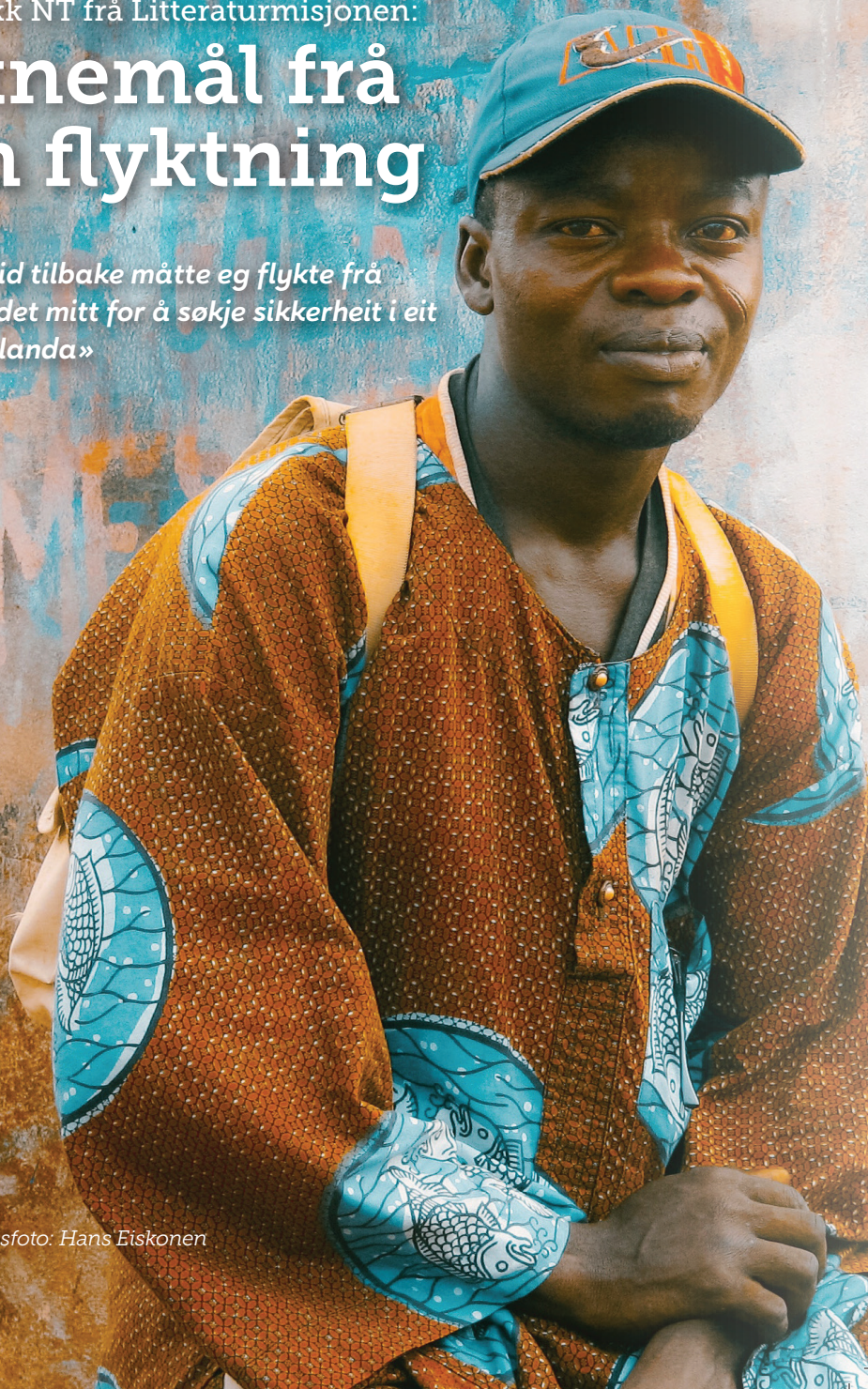
**Vil du være med å gi Bibelen til noen som enda aldri har lest Guds ord på sitt morsmål?**

Han fekk NT frå Litteraturmisjonen:

# Vitnemål frå ein flyktning

«For ei tid tilbake måtte eg flykte frå  
heimlandet mitt for å søkje sikkerheit i eit  
av nabolanda»

*Illustrasjonsfoto: Hans Eiskonen*



«Eg gjekk inn i ei kyrkje der, etter som eg forstod at dei gav gratis hjelp til folk utan å spørre kva religion dei tilhøyrdde.

Der fekk eg ei t-skjorte, og då eg gjekk, var det nokon som også gav meg eit nytestamente. Det tok eg til å lese i alt neste dag.

Sidan eg kjem frå ein muslimsk familie, såg eg snart at denne guden var heilt ulik frå den som eg hadde lært om heime. Eg var eigentleg ikkje så veldig religiøs, men foreldra mine hadde lært meg nok om Islam til at eg ikkje utan vidare ville forlate religionen min.

Etterkvart byrja eg å gå tilbake til kyrkja der eg fekk nytestementet for å diskutere det eg hadde lese om. Ein gong fekk eg vite at eg måtte be Jesus kome inn i hjertet mitt som Herre og frelsar. Eg forstod nok ikkje konsekvensane av det, men eg hadde vorte så fasinert av Jesus at eg gjorde som dei sa.

Der var eigne samlingar for flyktningar i kyrkja som eg deltok på. Det gjekk bra heilt til to søskenbarn av meg fekk høyre om mi omvendning. Dei reiste eins ærend frå heimlandet mitt, og møtte ein kveld opp heime hjå meg for å prøve å overtale meg til å kome til fornuft og vende tilbake til Islam.

Vanlegvis brukar slike samtalar å føre til eit av to resultat. Enten lukkast dei å få folk til å avseie seg den nye trua si, eller så endar det like ofte med at den nyomvende misser livet. Dei prøvde i fleire dagar å få meg til å skifte meining, og sjølv om eg kjende forholdsvis lite til Bibelen på den tida, så klarte eg likevel å svare på dei fleste av spørsmåla deira.

Då dei forstod at det ikkje var så lett å få meg tilbake til Islam, og eg forstod at dei heldigvis heller ikkje ville fullføre det andre alternativet, å ta livet av meg, så spurde dei kvar eg hadde fått nytestamentet frå. Eg fortalde det. Etter som eg forstod at dei ville gå for å leite opp denne kyrkja, vart eg uroleg, for eg visste ikkje kva hensikt dei hadde med det.

Etter at dei hadde forlete rommet mitt, ringde eg difor til kyrkja og fortalde om søskenbarna mine som var på veg dit. Eg tenkte at det var best å gje ei åtvaring i tilfelle dei ville skade dei på nokon måte. Til mi store forundring, så virka dei ikkje særleg redde, men dei takka meg for at eg hadde ringt.

Slektingane mine nådde fram til kyrkja, der dei vart sittande og snakke med ein av mine vener der, i eit par timar. Då dei skulle gå, spurde venen min om han skulle be for dei og velsigne turen deira. Det hadde dei ikkje noko imot. Etter ei kort bøn på tre minutt, spurde søskenbarna mine om dei også kunne få hjelp til å be Jesus om å frelse dei og kome inn i hjertet deira. Svaret var sjølv sagt positivt.

Eg vil setje pris på om de kan be for meg og slektingane mine. Be også for familien min i heimlandet mitt at dei må lære å kjenne Jesus og den virkelege Gud Fader, så dei også må få det evige livet.»

\* Dette har hendt nyleg i eit land Nord-Afrika. Historia er anonymisert av hensyn til sikkerheta for dei involverte. Litteraturmisjonen kjenner identiteten.

# Å vandre i Guds plan

*Vi ønsker alle å vite hva fremtiden vil bringe. For eksempel har banksektoren bruk for prognoser om markedet for at de skal forstå hvor det er best å investere. Mange mennesker, spesielt i vesten, bruker mye tid, energi og penger for å forberede seg på fremtiden - det usikre og det ukjente.*

DANIEL KORT

Ja, vi har bruk for å være ansvarlige og legge planer for fremtiden. Josef gav råd til Farao om å bygge opp et kornlager gjennom syv gode år, fordi hungersnød ville komme. Men hvordan kan vi vite når vi bør forberede oss på fremtiden, og om det skjer ut fra frykt og derfor blir usunt? Det kan være en hjelp å spørre følgende spørsmål: Hva er motivet bak? Hvilken informasjon bygger jeg mine avgjørelser på, og hvor kommer denne informasjonen fra?

Frykt og bekymring er ikke gode rådgivere når en skal ta en bestemmelse. De vil vanligvis forårsake overreaksjon, dårlige investeringer og kan få oss til å høre på feil mennesker.

Da Josef snakket med Farao om å gjøre gode forberedelser for fremtiden, så var det Gud som var hans informasjonskilde. Gud gav Farao en drøm om de syv magre og de syv fete kuene. Gud kjente fremtiden, han ønsket at Farao skulle forberede seg, og han brukte Josef til det. Josef gjorde det klart at Gud har en plan, og at han kjenner framtiden. Han var derfor i stand til å tolke signalene på en rett måte.

Når vi nå nærmer oss slutten av 2017, og vi ser fremover, hva eller hvem er våre rådgivere når vi skal ta våre beslutninger? Det gjelder både oss som privatpersoner, men også for New Life Literature. Hvordan ser vår fremtid ut? Hvem kan gi oss gode råd om hvordan vi skal forberede oss? Hva er våre motiv når vi skal forberede oss for det som ligger foran?

På samme måte som Gud hadde en plan

## Be for:

### Lederne ved trykkeriet på Sri Lanka:

*Bandu Jayamanne  
Shiran Anandam  
Svend Svendsen  
Kobus Van Aswegen  
Daniel Kort*

### Styret for New Life Literature

*Gunnar Andås (formann)  
John Mosvold  
Arne Sandvig  
Gunnar Thorstensen  
Jan Erik Lehre (vara)*

*...Jeg vil velsigne deg og gjøre navnet ditt stort. Du skal bli til velsignelse.*

1. MOS. 12,2



for Egypt, så har han også en plan for oss. Vi må derfor vende oss til ham og ta bestemmelser som er basert på Guds ord, ikke på vår frykt og våre bekymringer.

For mer enn et år siden la Gud på våre hjerter at han har mer for oss i tiden fremover. Vi ber om at vi skal få utgjøre en forskjell og spille en strategisk viktig rolle når det gjelder å nå verden med de gode nyhetene. Etter å ha opplevd en tørke når det gjelder trykkeriopdrag i begynnelsen av året, har Gud åpnet en mulighet til å arbeide i et nært samarbeid med en større organisasjon som har et sterkt fokus på å nå folk med Guds ord i Asia, Afrika og Midt-Østen. Han har også knyttet oss nært sammen med bibeloversettere, og vi trykker derfor nå stadig oftere bibler for minoritetsgrupper. Mennesker som mottar Ordet for første gang på sitt eget språk. Vi har også kommet nærmere mennesker som arbeider for forfulgte kristne og for undergunnsmenigheter. Vi skal heller ikke glemme det fruktbringende samarbeidet med EOM (Evangelisk Orientmisjon). Vi opplever at det som for bare få år siden var en fjern drøm, nå har begynt å bli virkelighet. Det er nesten blitt en utfordring å klare alle trykkeoppdragene i tide.

I forrige nummer av Sporos spurte jeg følgende spørsmål: Hva om Herren har større planer enn vi kan drømme om? Jeg tror virkelig at vi er i begynnelsen av å se Guds store plan for å nå flere folk med evangeliet på kortere tid enn før.

På samme måte som Farao hadde begrenset tid til å forberede seg, så vet heller ikke vi alltid hvor fort eller hvordan en dynamisk verden vil forandre seg, og hvor lenge et land vil være åpent for evangeliet. Akkurat nå åpnet det seg en dør for oss til å sende en kontainer med bibler til Aleppo i Syria, en by som ble frigjort for bare kort tid siden.

Vi trenger å forberede oss i takt med det Herren har vist oss. Og på samme måte som Josef og Farao ikke kunne gjøre alle forberedelsene alene, har også vi bruk for å stå sammen med alle de som har fått en visjon om å nå verden med Hans ord. Be sammen med oss, hjelp oss å betale for bibler som skal trykkes, eller for nye maskiner. Du kan hjelpe ut fra det du har ressurser og utrustning til.

Sammen vil vi tilbe Herren for Hans plan, som alltid er bedre enn de planer som vi legger på egen hånd.

### **Styret for Litteraturmisjonen:**

*Jan Erik Lehre (formann)*  
*Reidar Skaiaa (nestformann)*  
*Tore Svendsen (kasserer)*  
*Gunnar Thorstensen*  
*Harald Thomas Endresen*  
*Henning Myckland*  
*Gunnar Andås*  
*Linda Askeland*  
*Roald Haldorsen Strat (vara)*  
*Arnstein Misund (vara)*  
*Arvid Stenbråten (vara)*

### **Be om:**

*...visdom og tro til å gjøre rette valg, både når det gjelder prosjekt som vi skal engasjere oss i, men også når det gjelder drift av trykkeriet.*

*...at hans velsignelse må flyte gjennom oss og ut til den for-tapte verden.*



# Med Guds ord

## til Syria

New Life Literature på Sri Lanka har i flere år trykket bibler og nytestamenter for Midt-Østen. De fleste av disse har en lettforståelig arabisk oversettelse. Så langt er det totalt sett snakk om flere hundre tusen bibler og nytestamenter.

Akkurat nå er vi i ferd med å trykke 60.000 nye bibler. 20.000 av disse blir sendt til Syria i løpet av desember. Vi

får tilbakemeldinger om at folket der er vidåpne for Guds ord etter å ha levd i krig og vold i flere år.

Vi skulle gjerne trykt langt mer enn disse 60.000, for behovet er uendelig, men det var det vi hadde tilgjengelig av midler nå. Dersom du ønsker å hjelpe oss trykke flere arabiske bibler, send din gave til Litteraturmisjonen, **konto nr. 3991.04.29047**

Sett av 22. - 24. juni 2018 til

## Litteraturmisjonens sommerstevne

på Hermon Høyfjellssenter

